

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 16/17 października 2015 roku

Organizatorzy, Gospodarze i Uczestnicy
30. Jasnogórskiej Nocy Czuwania
w intencji polskich emigrantów i ich duszpasterzy

Ekscelencjo, Najdostojniejszy Księżu Biskupie!
Wielebni Księża Chrystusowcy i Ojcowie Paulini!
Czcigodne Siostry Misjonarki!
Drodzy Rodacy!

Już po raz trzydziesty przedstawiciele środowisk emigracyjnych oraz ich duszpasterze spotykają się na Jasnogórskiej Nocy Czuwania. Ta niezwykła wspólnota osób świeckich i duchownych, Polaków przybyłych z kraju i z najdalszych zakątków świata, jaśnieje przykładem wierności wierze, mowie i obyczaju ojców. Wierności wytrzymującej próbę rozłąki z ojczystym krajem, próbę czasu, trudy adaptacji, a czasem też, szczególnie na wschodzie, bardzo ciężkie warunki, w jakich żyją Polacy i katolicy.

Spotykają się Państwo, jak pod sztandarem, przed ikoną Czarnej Madonny. Jej wizerunek od wieków towarzyszy wielu Polakom osiadłym za granicą. W domach, szkołach, kaplicach i kościołach, między kartami modlitewników – przypomina on o miejscu, które bywa nazywane duchową stolicą Polski, o sanktuarium tak mocno związanym z historią oraz cywilizacyjną tożsamością naszego kraju. Towarzyszą Państwu wspólnoty zakonne, których zasług wobec Polaków na obczyźnie nie sposób ani wyliczyć, ani przecenić. Osiemdziesiąt trzy lata posługi Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej oraz pięćdziesiąt sześć lat działalności Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Chrystusa Króla dla Polonii Zagranicznej to historia służby Bogu i ludziom, która przyniosła wiele dobrego. Dzięki Czcigodnym Księżom i Siostram dynamicznie rozwijały się polonijne parafie, dzieła apostołskie i charytatywne oraz liczne inicjatywy oświatowo-kulturalne. Dla milionów wychodźców ośrodki duszpasterstwa polonijnego były i są skrawkiem Ojczyzny, azylem polskości, w którym mogą otrzymać pomoc i wsparcie duchowe, nawiązać kontakty z miejscową społecznością Polaków oraz kultywować więź z Ojczyzną. Prowadzone przez księży chrystusowców Instytut Duszpasterstwa Emigracyjnego oraz Ruch Apostolstwa Emigracyjnego należą do najbardziej skutecznych i zasłużonych inicjatyw budujących wspólnotę naszych rodaków oraz ich łączność z Polską. Ufam, że ogromny zasób wiedzy i doświadczeń, jakimi dysponują oba zakony, będzie cennym wkładem w odnowę współpracy Polonii z właściwymi organami państwowymi Rzeczypospolitej. Jestem przekonany, że pomocne w tym względzie będzie również powstałe w Kancelarii Prezydenta RP – Biuro do Spraw Kontaktów z Polakami za Granicą.

Niech dzisiejsze modlitewne spotkanie będzie dla Państwa wewnętrznym umocnieniem oraz okazją do pogłębienia więzi z krajem przodków. Dziękuję za Państwa świadectwo przywiązania do Ojczyzny. Życzę, aby w krajach osiedlenia byli Państwo cenionymi ambasadorami Polski i wszystkiego, co czyni nas dumnymi z naszej narodowej tożsamości. Szczęść Boże!